

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

9 juni 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

Vraag om uitleg van de heer Jan Peumans tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de moeilijke situatie van de Vlaamse textielsector na de beslissing van de Chinese overheid om geen uitvoerheffingen in te voeren

Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie

Donderdag 9 juni 2005

Voorzitter: mevrouw Trees Merckx-Van Goeij

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.15 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Jan Peumans tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de moeilijke situatie van de Vlaamse textielsector na de beslissing van de Chinese overheid om geen uitvoerheffingen in te voeren

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Peumans tot mevrouw Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de moeilijke situatie van de Vlaamse textielsector na de beslissing van de Chinese overheid om geen uitvoerheffingen in te voeren.

De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, deze vraag om uitleg sluit aan bij een aantal recente ontwikkelingen. Op 3 februari 2005 hebben we in deze commissie een uitgebreide discussie over het Europese Reach-programma en over de evoluties in de textielsector gevoerd. De minister, toen net terug van een handelsmissie naar China, heeft tijdens die discussie klare taal gesproken.

Eind 2004 heeft het Chinese ministerie van Handel besloten zelfbeperkende maatregelen, ook wel 'self-restraint' geheten, in te voeren. China zou, nu de EU-importquota zijn weggevallen, uitvoerrechten op bepaalde textielproducten heffen. Volgens de minister zou deze beslissing van de Chinese overheid de Chinese uitvoer naar de EU gedeel-

telijk afremmen of inperken. Bovendien heeft de Chinese vice-premier Wu Yi tijdens de reeds vermelde handelsmissie de oprichting aangekondigd van een meldpunt waar de Vlaamse en de Belgische overheid vervalsingen en namaakproducten zouden kunnen aangeven.

Uit een aantal persberichten blijkt dat van die mogelijke heffing van uitvoerrechten niets in huis komt. Zelfs als de aangekondigde uitvoerrechten nog zouden worden geïnd, zou het in de praktijk slechts om een paar eurocenten blijken te gaan. Gezien de kostprijs van de momenteel door China geleverde producten zou deze heffing allicht niet veel effect hebben. Het zou eigenlijk meer om een symbolische daad gaan. Europees Commissaris Mandelson heeft hier verrast op gereageerd.

Hoewel het Vlaams aandeel in het Europees geheel klein is, stelt de Vlaamse textielsector rechtstreeks nog steeds 40.000 mensen tewerk. Febeltex heeft de gevolgen van de Chinese dumpingpraktijken berekend. De resultaten van deze berekening zijn vrij angstaanjagend. Blijkbaar nemen de Chinezen het met bepaalde regels niet zo nauw. Gedurende het eerste kwartaal van 2005 zouden al 500 jobs verloren zijn gegaan. Volgens de heer Quix zullen aan dit tempo jaarlijks 2000 jobs in de sector verdwijnen.

Mevrouw de minister, wat is de houding van de Vlaamse Regering tegenover de beslissing van de Chinese regering om geen uitvoerheffingen op textiel te heffen? Welke stappen kan en zal de Vlaamse Regering in dit verband zetten? Zult u het standpunt van de Vlaamse Regering aan de Europese Commissie overmaken?

Bent u het eens met Febeltex dat door de Chinese dumpingpraktijken in het eerste kwartaal van 2005 reeds 500 jobs zijn verloren gegaan en dat er

Peumans

op jaarbasis 2000 jobs verloren zullen gaan? Zal de Vlaamse Regering concrete maatregelen treffen? Ik weet dat u deze vraag al eens hebt beantwoord. De situatie is ondertussen echter nog precairder geworden.

Zijn gedurende de eerste vijf maanden van het jaar reeds vervalsingen of namaakproducten gevonden? Heeft de Vlaamse Regering zich al tot het meldpunt van de Chinese overheid gewend? Zo ja, welke resultaten heeft dit opgeleverd?

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mevrouw de voorzitter, in mijn schriftelijke vraag aan de minister heb ik al toegelicht dat de Belgische textielindustrie voor 90 percent in Vlaanderen is gesitueerd, voor ruim 36.000 jobs zorgt en jaarlijks een omzet van 6,8 miljard euro bereikt. Dit is niet niets. Nu China een onbetrouwbare handelspartner blijkt te zijn, is deze sector zeker onze aandacht waard. Ik deel dan ook de bezorgdheid van de heer Peumans.

In januari 2005 heeft China al 46,5 percent meer textiel naar Europa uitgevoerd dan in januari 2004. Dat China een onbetrouwbare handelspartner is, kunnen we afleiden uit de verklaringen van het Chinese ministerie van Financiën. Op 20 mei 2005 heeft dit ministerie een verhoging van de exporttaksen op 74 textielsoorten vanaf 1 juni 2005 aangekondigd. Aangezien dit op een verhoging van minder dan 0,5 percent van de sowieso veel te lage prijs zou neerkomen, zou deze verhoging ruim onvoldoende zijn. Op 31 mei heeft hetzelfde ministerie evenwel verklaard dat de geplande heffingen niet worden doorgevoerd. Dat China onheuse handelspraktijken gebruikt, blijkt uit het feit dat China het spel gewoonweg niet correct speelt. China verkoopt op de Westerse markten niet aan economische, maar aan politieke of gesubsidieerde prijzen. Chinese textielproducten worden goedkoper dan de prijs van de grondstoffen verkocht. Hierdoor zijn deze producten tot 30 percent goedkoper dan gelijkaardige producten uit andere lagelonenlanden, zoals Bangladesh of Sri Lanka.

China heeft op korte termijn een groot marktaandeel veroverd. Dit is zelfs ten koste van de producenten uit een groot aantal ontwikkelingslanden

gebeurd. China wil met behulp van economisch valse prijzen de productiehal van de wereld worden. China is geen vrijemarkteconomie. De productie vindt vooral in staatsbedrijven plaats. Voor de overige bedrijven is in diverse open of verdoeken vormen van subsidiëring voorzien. Bedrijven kunnen gratis leningen, gratis grond en gesubsidieerde grondstoffen krijgen. Bovendien worden onze merken, tekeningen en modellen op grote schaal nagemaakt.

Wij staan hier loodrecht tegenover. Wij moeten de juiste kostprijs aanrekenen. Wij moeten onze werknemers correct betalen en behandelen. Wij kunnen niet op royale overheidssubsidies rekenen.

Mevrouw de minister, wat is uw houding tegenover de concurrentievervalsende voordelen die de Chinese bedrijven worden verleend en die onze bedrijven benadelen?

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mevrouw de voorzitter, ik wil me aansluiten bij de vraag om uitleg van de heer Peumans. Op 3 februari 2005 heeft de heer Peumans een vraag om uitleg over het Reach-programma gesteld. Ik heb me hierbij aangesloten en enkele bijkomende vragen over de textielsector gesteld. Kort voordien hadden de drie vakbonden van ons land immers een petitie op het getouw gezet. In die petitie wordt de Europese Commissie gevraagd de invoerprijzen scherp in het oog te houden en bij abnormale prijsstijgingen snel op te treden. Die prijsstijgingen kunnen momenteel worden vastgesteld.

Ik heb toen wat cijfergegevens over de situatie op de arbeidsmarkt en dergelijke naar voren gebracht. Het heeft weinig zin deze gegevens nu te herhalen. Het is duidelijk dat we ons in een problematische situatie bevinden. Deze ochtend heb ik op de radio gehoord dat het niet enkel om de textielsector gaat. De schoenensector trekt eveneens aan de alarmbel. Sinds het begin van het jaar zou de invoer van schoenen verzesvoudigd zijn. De sector begint langzamerhand te panikeren.

Ik heb vernomen dat Europees Commissaris Mandelson vandaag naar China zou vertrekken. Hij hoopt de Chinese overheid te overtuigen zich vrijwillig beperkingen op te leggen.

Laurys

In een interview heeft een Chinees minister onlangs verklaard dat de Europese bedrijven meer winst maken op de verkoop van een Airbus dan de Chinese bedrijven op de verkoop van 800 miljoen T-shirts op de Europese markt. Blijkbaar vindt de Chinese overheid dat we allemaal de gevolgen van de vrije markt moeten dragen. Volgens mij is de Chinese overheid niet geneigd om op vrijwillige basis tot uitvoerbeperkingen of tot een correcte prijsvorming over te gaan. Ik sluit me dan ook graag aan bij de door de heer Peumans geuite bekommernissen.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, een aantal jaren geleden heb ik de gelegenheid gehad om China op uitnodiging van de Chinese ambassadeur met een parlementaire delegatie te bezoeken. Ik heb ginds gezien in welke context de Chinese economie zich ontwikkelt en hoe nietig Vlaanderen en België tegenover een dergelijke reus zijn.

Sommige Chinese steden zijn zo groot dat hun burgemeesters voor meer mensen moeten instaan dan de Vlaamse minister-president of de Belgische premier. Steden als Peking of Sjanghai tellen meer dan 10 miljoen inwoners. Meer dan honderd Chinese steden tellen meer dan 1 miljoen inwoners. China heeft officieel meer dan 1 miljard inwoners. De Chinese overheid vermoedt dat er in China 300 miljoen mensen rondlopen die officieel niet bestaan. Er zijn allicht meer Chinezen zonder papieren dan officiële inwoners van de tien oorspronkelijke lidstaten van de EU.

Tijdens mijn bezoek heb ik vastgesteld dat de economische groei in China ontzettend groot is. Dat moet ondertussen trouwens nog erger zijn geworden. Hoewel de ambtenaren een communistisch discours gebruiken, blijkt het systeem kapitalistischer dan iemand zich kan indenken. De wet van de sterkste speelt hier ten volle. De sociale gevolgen laten zich raden.

Wat de productie van textiel, van schoenen of van kleine werktuigen betreft, zullen Vlaanderen en België helemaal worden weggeconcurrereerd. Het is normaal dat deze sectoren hier aan de alarmbel trekken. Een regio als Vlaanderen staat evenwel machteloos. Het is dan ook zeer spijtig dat de EU

zich momenteel in een crisis bevindt. Enkel een politieke en economische macht als de EU is in staat om tegen dergelijke concurrenten op te treden.

De Chinese overheid blijft een aantal sociale, financiële en politieke regels aan haar laars lappen. Het Chinese systeem is het meest kapitalistische systeem dat iemand zich kan indenken. In China is vooral de wet van de sterkste van kracht. De Chinese overheid past dit principe evenwel ook op de rest van de wereld toe. Indien China deze houding blijft aannemen, zullen de Chinese bedrijven al onze sectoren wegduwen.

De Vlaamse overheid kan slechts beperkte maatregelen treffen. De EU moet, eventueel gesteund door de Amerikanen en door de WTO, een antwoord formuleren. Indien dit antwoord er niet komt, zal de Chinese economie onze sectoren verdrukken.

China heeft een enorme interne markt. Eigenlijk doen de Chinese bedrijven precies hetzelfde als een hele reeks Amerikaanse bedrijven. Ze maken hun winst door sociale dumping op hun interne markt. Met de rest van hun producten trekken ze naar het buitenland. Ze duwen hierbij zelfs de nabijgelegen landen uit de markt. Hetzelfde staat ons te wachten.

Tijdens mijn kort bezoek aan China heb ik zelf kunnen vaststellen hoe groot de Chinese groei-pool is. China beschikt over onzettende krachten. Ooit zal het tot een sociale explosie in de Chinese samenleving komen. Dit zal evenwel nog een paar generaties op zich laten wachten.

Mevrouw de minister, de EU moet een antwoord op de Chinese dumpingprijzen formuleren. Het enige wat u kunt doen, is aan dat Europees antwoord meewerken. Dit antwoord mag niet te lang op zich laten wachten. De EU is er al in geslaagd Microsoft op de knieën te krijgen en tot een akkoord te dwingen. Indien de EU eendrachtig optreedt, kan ze China tot toegevingen bewegen. Helemaal alleen zal Vlaanderen daar zeker nooit in slagen.

De voorzitter: De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem: Mevrouw de voorzitter, ik heb de indruk dat de situatie verkeerd

Van Goethem

wordt geanalyseerd. China kent een vorm van kapitalisme. De Chinese leveringen van goedkoop textiel zijn echter enkel mogelijk omdat de bedrijven verkapte staatssteun ontvangen. De vergelijking met de houding die de Europese Commissie tegenover Microsoft heeft aangenomen, is volgens mij fout. We moeten ons niet tot de Chinese bedrijven wenden. We moeten de Chinese regering als gesprekspartner beschouwen.

Er is geen rechtstreekse staatssteun. De Chinese bedrijven krijgen wel achtergestelde leningen van Chinese staatsbanken. De uitstaande schulden van die banken lopen hoog op. De schulden worden echter niet teruggevorderd. De bedrijven krijgen leningen die ze niet moeten terugbetalen. Hoewel alles boekhoudkundig klopt, zijn deze praktijken economisch niet correct. Het gaat hier om een verkapte vorm van staatssteun. De Europese Commissie moet zich dan ook tot de Chinese regering wenden.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat alle voorgaande sprekers de situatie correct hebben geanalyseerd.

De Chinese overheid verleent open en verkapte staatssteun aan de bedrijven. De bedrijven krijgen leningen aan niet-concurrentiële termen. Soms moeten de bedrijven die leningen zelfs niet terugbetalen.

Officieel heeft China nog steeds een marxistisch systeem. Dit systeem heeft de eenheid van leiding die nodig is om, bijvoorbeeld, hele groepen naar nieuwe industrieterreinen te verhuizen.

Volgens de media kent China de grootste inkomensongelijkheid van alle landen ter wereld.

Vooraleer ik de vragen van de heer Peumans beantwoord, wil ik hier zelfs nog een aantal elementen aan toevoegen.

De Vlaamse overheid heeft niet op het bestaande probleem gereageerd. De Vlaamse overheid kan hierop niet reageren. Het gaat hier in eerste instantie om een Europese bevoegdheid. We

mogen echter niet vergeten dat Vlaanderen China de koord heeft verkocht waarmee we nu worden opgehangen. Aangezien het hier om een economische activiteit gaat, wil ik hier eigenlijk geen kritiek op geven. Gedurende jaren heeft de export van textielmachines aan Chinese bedrijven een explosieve groei gekend. Een West-Vlaams bedrijf, dat trouwens tot de wereldmarktleiders behoort, heeft massaal toestellen naar China geëxporteerd. Blijkbaar zijn die machines, de echte en de ginds nagemaakte exemplaren, van goede kwaliteit.

Het gaat hier niet om een typisch Vlaams probleem. We mogen niet enkel naar onze eigen regio kijken. Het zal iedereen verbazen hoe groot de gevolgen voor een land als Lesotho zijn. In Lesotho heeft de werkloosheid ondertussen 40 percent bereikt. De afgelopen maanden hebben tienduizenden mensen, vooral vrouwen, hun job in de textielsector verloren. De export van Lesotho bestaat haast integraal uit textielproducten. De textiel fabrieken zijn echter massaal van Lesotho naar China verhuisd. Een drietal weken geleden heeft de voorzitter van de Tunesische patronaatsorganisatie me bezocht. Hij heeft me verklaard dat de Tunesische textielindustrie de concurrentie voelt en tot omschakelingen moet overgaan. Aangezien verschillende landen, met zeer uiteenlopende profielen, onder de concurrentie zuchten, gaat het hier om een wereldwijd fenomeen.

Zoals daarnet al is gezegd, is de handelspolitiek een Europese bevoegdheid. Dat is eigenlijk het enige antwoord dat ik hier kan geven. Dit geldt ook voor andere vormen van concurrentievervalsing, zoals onrechtmatige staatssteun. Hiervoor bestaan geijkte reactiemechanismen, met inbegrip van retaliatie. Vlaanderen is alleszins niet bevoegd om dergelijke maatregelen te nemen.

Conform artikel 6, paragraaf 1, VI, eerste lid, punt 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gewijzigd door artikel 3 van de bijzondere wet houdende de overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en gemeenschappen van 13 juli 2001, is de federale regering bevoegd voor de coördinatie van het multilaterale handelsbeleid. Deze bevoegdheid berust bij de minister van Buitenlandse Zaken. De federale regering moet bepalen welk standpunt België zal innemen in het zogenaamde Comité 133, een comité dat op basis van artikel 133 van het verdrag is opgericht.

Moerman

Het probleem van de Chinese textieluitvoer en van de herroeping van de belofte van de Chinese regering om vanaf 1 juni 2005 uitvoerheffingen in te voeren, is inmiddels tot een politiek probleem uitgroeid en moet bijgevolg ook zo worden behandeld. De Europese Commissie moet aantonen dat ze in het algemeen belang van de Europese industrie handelt.

Iedereen moet de nodige maatregelen treffen om de textielsector op te vangen. De EU moet maatregelen met betrekking tot het handelsbeleid nemen. De federale en de Vlaamse overheid moeten flankerende begeleidingsmaatregelen treffen.

De federale overheid dringt er bij de Europese Commissie op aan van de Chinese overheid een verantwoord optreden te eisen. Ik onderschrijf deze houding. Indien we willen dat de EU geloofwaardig overkomt en de Chinese overheid de signalen ondubbelzinnig en correct interpreteert, moet de Europese Commissie snel en efficiënt optreden. Het is immers de bedoeling dat de Chinese overheid zelf ingrijpt.

Aangezien de Europese Commissie volledig voor de handel in goederen bevoegd is, kunnen Vlaanderen noch België in deze materie alleen optreden. Ik zal even overlopen welke stappen de Europese Commissie, in samenspraak met alle lidstaten, al heeft gezet en in de nabije toekomst nog zal zetten.

Op 6 april 2005 heeft de Europese Commissie een aantal richtlijnen uitgevaardigd betreffende de procedure die moet worden gevolgd om vrijwaringsmaatregelen tegen een te grote invoer van Chinese textielproducten te nemen. Deze richtlijnen worden de 'Textiles-Specific Safeguard Clause' of TSSC genoemd. Ze voorzien in een procedure waarbij de Europese Commissie bij het overschrijden van bepaalde alarmniveaus op eigen initiatief of op vraag van een Europese lidstaat een onderzoek kan aanvatten en met de Chinese overheid een consultatieronde kan aanvangen. Deze procedure mag maximum 150 dagen in beslag nemen. Het onderzoek mag maximaal 60 dagen duren en de consultaties mogen maximaal 90 dagen duren. Indien de procedure na 150 dagen geen resultaten heeft opgeleverd, kan de Europese Commissie opnieuw invoerquota opleggen. In

spoedgevallen, wanneer het criterium van de 'serious material injury' is bereikt, kan de Europese Commissie zelfs zonder voorafgaand onderzoek tot een consultatieronde overgaan. Deze vrijwaringsmaatregelen kunnen echter slechts tot en met 2008 worden aangewend.

Aangezien de textielimport uit China gedurende de eerste twee maanden van dit jaar sterk is gestegen, heeft op 24 april 2005 een Europees overleg op ministerieel niveau plaatsgevonden. Op 29 april 2005 heeft de Europese Commissie een onderzoek en consultaties aangekondigd. Het gaat hier specifiek om negen Chinese producten waarvan de importgroei de alarmniveaus had overschreden, namelijk T-shirts, pullovers, ondergoed, blouses, sokken, damesmantels, bh's, vlaggaren en katoenen broeken. Na maximaal 60 dagen, met andere woorden op het einde van deze maand, kan de Europese Commissie, na overleg met de in het Comité 133 vertegenwoordigde lidstaten, waaronder België, beslissen om een formele consultatieronde aan te vatten. Gedurende de hele procedure zal de Europese Commissie met de Chinese overheid over mogelijke oplossingen blijven overleggen. Op 23 mei 2005 heeft de Europese Commissie de toestemming gekregen om voor twee producten, namelijk T-shirts en vlaggaren, de noodprocedure te starten. Op 25 mei 2005 heeft het college van commissarissen zijn akkoord gegeven om de WTO om een formeel overleg met China te vragen. De Europese Commissie heeft China nog tot 31 mei 2005 de tijd gegeven om de textielinvoer aan banden te leggen. Het onderzoek naar de negen reeds vermelde producten is op 20 mei 2005 afgerond. Met betrekking tot de zeven overblijvende producten wordt de analyse van de resultaten voortgezet.

Als reactie op het instellen van de spoedprocedure heeft China aangekondigd vanaf 1 juni 2005 een drastische verhoging met 400 percent van de uitvoerheffingen op 74 textielproducten door te voeren. Na onderzoek van de aangekondigde maatregel en van de mogelijke effecten op de toestroom van Chinees textiel heeft de Europese Commissie op 27 mei 2005 besloten alsnog naar de WTO te stappen om een afremming van de stijging van de invoer van Chinese T-shirts en vlaggaren te bekomen. Als reactie op deze beslissing heeft de Chinese regering de aangekondigde verhoging van de exporttaksen op 74 textielproducten op 30 mei 2005 weer geschrapt. Bovendien is de Chinese

Moerman

regering van plan de sinds 1 januari 2005 bestaande exporttaksen voor 78 tot 81 van de 148 productcategorieën niet langer toe te passen.

Uit dit overzicht blijkt dat de Chinese overheid niet van plan is om de uitvoer vrijwillig te beperken en hiervoor de passende maatregelen te nemen. De volgende stap, het opleggen van Europese invoerbeperkingen voor T-shirts en voor vlasgaren, de twee producten die de eigen economie momenteel het zwaarst aantasten, lijkt dan ook onvermijdelijk.

De Europese Commissie bespreekt deze problematiek geregeld met de handelspartners en vaardigt actieplannen uit. De Europese Commissie pleegt over dergelijke zaken ook regelmatig overleg met de Europese sectorale organisaties. Bovendien kunnen de lidstaten in het Comité 133 specifieke problemen aan bod brengen.

Ik zal ons standpunt uiteraard langs de geëigende kanalen aan de Europese Commissie overmaken. Ik zal het standpunt van de Vlaamse Regering aan de federale vertegenwoordigers en aan de attaché van de Vlaamse Gemeenschap bij de permanente vertegenwoordiging meedelen.

Volgens het jaarverslag 2004-2005 van Febeltex bedroeg de totaliteit van de tewerkstelling in de sector op het einde van 2004 naar schatting 36.000 personen, meer bepaald 30.000 arbeiders en 6.000 bedienden. Uit hetzelfde jaarverslag blijkt dat ongeveer 89 percent, meer bepaald 32.000 arbeidsplaatsen, zich in Vlaanderen situeerde. Uit de werknemersindexen van maart 2005 van de afdeling Statistiek van de FOD Economie blijkt dat het aantal werknemers in de textielsector gedurende de eerste drie maanden van dit jaar op Belgisch niveau met 1,5 percent en op Vlaams niveau met 0,2 percent tot 1,5 percent is gedaald. In absolute cijfers betekent dit een daling op Belgisch niveau met 540 personen en op Vlaams niveau met 64 tot 480 personen. De voorspelling van Febeltex zou bijgevolg wel eens kunnen kloppen.

Net zoals met 25 andere sectoren, heeft de Vlaamse Regering met de textielsector een sectorconvenant afgesloten. Het huidige convenant loopt van 1 juli 2004 tot 30 juni 2006 en bevat een afzonder-

lijk hoofdstuk over herstructurering. De sociale partners hebben zich ertoe verbonden ontslagen werknemers een intensieve begeleiding te bieden en bij herstructureringen het behoud van de werkgelegenheid als een prioriteit te beschouwen. De Vlaamse Regering zal het Herplaatsingsfonds aanwenden om deze aanpak te ondersteunen.

De sector onderneemt met betrekking tot herstructureringen de volgende acties. In overleg met de regionale sociale partners worden een aantal begeleidingsvormen aangeboden. Er komt een vacaturebevraging bij de textielbedrijven uit de ruime regio rond het getroffen bedrijf. Er komen infosessies waarbij de textielopleidings- en tewerkstellingsmogelijkheden in samenwerking met de sociale interventieadviseurs van de VDAB worden voorgesteld. Er wordt voorzien in een individuele begeleiding van de ontslagen of de met ontslag bedreigde werknemers. Deze begeleiding zou in een nieuwe tewerkstelling, al dan niet in combinatie met een opleiding, in de sector moeten leiden. Diverse specifieke en op de ontslagen of met ontslag bedreigde werknemers gerichte opleidingen worden aangeboden. Al deze opleidingen zijn op een snelle reïntegratie in de sector gericht. Vanuit dit oogpunt houdt de sector de tewerkstellingscel van de textielregio Zuid-West-Vlaanderen structureel in stand.

Ik heb in mijn beleidsnota sterk de nadruk op het belang van innovatie gelegd. Vroeger ging het hierbij vooral om technologische innovaties. Ik probeer dit begrip nu zo ruim mogelijk te interpreteren. Het gaat hier om procesinnovatie, bijvoorbeeld het combineren van bestaande inzichten met innovatieve processen, en om de uitbreiding van het concept tot creativiteit en design, zaken die in de textielsector zeker niet zonder belang zijn. De in het Innovatiepact bepaalde aanzienlijke verhoging van de middelen voor innovatie, de oprichting van het Vlaams Innovatiefonds op 29 april 2005 en de uitbreiding van het concept naar niet-technologise innovatie voor de IWT KMO-programma's zijn concrete voorbeelden van maatregelen die ik al heb getroffen.

Op 6 juni 2005 heeft mijn administratie van de FOD Financiën, administratie der Douane en Accijnzen cijfergegevens over vervalsingen en namaakproducten ontvangen. In de loop van het eerste trimester van 2005 is 21 keer handelswaar in beslag genomen. Het betreft hier 1.450 dekens,

Moerman

184 T-shirts, 94 foulards, 766 petten, 40 sjaals en 170 sjerpen. Deze producten dragen merknamen als Louis Vuitton, Gucci, Armani, Ralph Lauren, Christian Dior, Chanel, Burberry en dergelijke. Eigenlijk gaat het hier om nagenoeg verwaarloosbare hoeveelheden. Gedurende dezelfde periode zijn veel meer namaakschoenen en -handtassen in beslag genomen. Hierover zijn me nog geen concrete hoeveelheden of merknamen bezorgd.

De Vlaamse Regering heeft in verband met deze vaststellingen van namaak en van vervalsing nog geen gebruik van het meldpunt van de Chinese overheid gemaakt. Europees Commissaris Mandelson heeft op 13 mei 2005 aangekondigd deze kwaal op Europees niveau te willen aankaarten. Het is dan ook zeer belangrijk dat de Europese landen op dit vlak een blok vormen. Dit is momenteel niet het geval. De verdeeldheid tussen de 25 lidstaten over de afremming van de overdreven invoer vanuit China is groot. Frankrijk, België en Italië beschikken nog over een belangrijke textielsector en zijn voor een hard optreden gewonnen. Andere landen, waar de textielindustrie niet belangrijk of reeds verdwenen is, voelen hier minder voor. Het is echt belangrijk dat we allemaal dezelfde koers varen en niet alleen optreden.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Ik ben verbaasd dat de heer Stassen zich door de Chinese ambassadeur laat uitnodigen. Ik heb de Chinese ambassadeur al meermaals geschreven en ik krijg nooit antwoord. Dat een lid van Groen! op een dergelijke uitnodiging ingaat, roept bij mij vragen op. Ik zou me alvast nooit door een Chinees ambassadeur laten uitnodigen.

De Europese Commissie zal, in samenspraak met de lidstaten, een aantal acties ondernemen. Ik ben het eens met de vraag van Febeltex om de jaarlijkse exportgroei met 7,5 percent te laten toenemen. Ik veronderstel dat de ingewikkelde Europese procedures ons hierover uiteindelijk nog uitsluitend zullen geven.

Ik heb een vraag om uitleg over de automobielsector ingediend. Om de ontwikkelingen in Vlaanderen te volgen, hebben we momenteel een trendwatcher nodig. Het is me niet duidelijk waar

we binnen een paar jaar zullen staan. Blijkbaar is Volkswagen van plan om in Vorst 200 mensen af te danken. Ik weet dat de minister geen impact op deze beslissing heeft. Ik vraag me enkel af hoe Vlaanderen op deze ontwikkelingen zal reageren. De minister heeft daarnet uitgebreid uit haar antwoord op mijn vorige vraag om uitleg over dit onderwerp geciteerd. Ik kan dat begrijpen. De minister heeft daarnet toegegeven dat de voorspellingen van Febeltex kloppen en dat jaarlijks 2000 jobs in de textielsector verloren gaan. Hoe wil Vlaanderen met die ontwikkelingen omgaan?

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: We mogen niet uit het oog verliezen dat de evoluties in de textielsector slechts de eerste stap vormen. De schoenen komen met rasse schreden op ons af. Daarna zullen de machines volgen. We gaan gebukt onder een toevloed van Chinese producten die onze eigen markt verstoren.

De minister heeft daarnet aangehaald dat ze in haar beleidsnota de nadruk op O&O heeft gelegd. We hebben de koord geëxporteerd waarmee we momenteel worden opgehangen. We dreigen evenwel ook onze O&O te exporteren. Heel wat Chinezen studeren in België. Sommigen doctoreren hier zelfs. Zij nemen hun kennis mee terug naar China. In de toekomst zullen we door de toevloed van kennis uit China worden overrompeld.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Het is natuurlijk steeds interessant ter plaatse te kunnen zien welke ontwikkelingen zich voltrekken. China heeft 1300 miljoen inwoners. Bovendien zouden er nog heel wat mensen rondlopen die officieel niet eens bestaan. In totaal zou deze groep groter zijn dan het gezamenlijke inwonersaantal van België, Frankrijk, Italië en Nederland.

Ik heb nooit ontkend dat het om een geleid economisch systeem gaat. Binnen dit geleid systeem speelt de struggle for life echter een grote rol. Het is ginds erger dan in eender welk kapitalistisch land. Een aantal mensen, ongeveer 15 percent van de bevolking, slaagt er evenwel in zich langzamerhand tot bij de groep met de relatief hoge inkomens op te werken. In totaal bestaat deze groep

Stassen

uit 200 miljoen mensen, wat op zich ook al bijzonder veel is.

De Chinese markt is groot. Het is logisch dat ze zichzelf ontwikkelt en vooral voor zichzelf tracht te zorgen. Ik heb gemerkt dat in China jaarlijks 6000 kilometer aan treinsporen wordt aangelegd. Deze spoorlijnen worden tot in de meest ontoegankelijke gebieden, zoals Tibet, doorgetrokken. Jaarlijks wordt duizenden kilometers autostrade aangelegd. Sjanghai bevindt zich op de oever van een rivier. De voorbije tien jaar is op de andere oever een stad met 5 miljoen inwoners ontstaan. In die nieuwe stad spelen zich ontzettende zaken af.

Tegen een dergelijke markt kunnen we ons niet wapenen. We kunnen er enkel voor zorgen dat de regels correct worden toegepast. België kan dit alleen niet. Enkel het Europese niveau kan hiervoor instaan. De EU heeft evenwel een probleem. De lidstaten van de EU zijn het niet eens over de te nemen maatregelen. Bovendien hebben de nieuwe lidstaten voor een hernieuwde interne concurrentie gezorgd. Dit geldt onder meer voor de textielsector. Hoewel we hiertegen moeten optreden, moeten we er rekening mee houden dat een gedeelte van de markt zich naar China zal verplaatsen.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat de heer Stassen gelijk heeft. We mogen ons niet te conservatief of te defensief opstellen. De vrije markt heeft een invloed op heel de wereld. We voeren hier een achterhoedegevecht.

Mijnheer Peumans, ik vind dat u een slechte houding aanneemt. U wilt niet naar China. U wilt zich afsluiten. U wilt niet op uitnodigingen van de Chinese ambassade ingaan. Dit lijkt me verkeerd.

Natuurlijk moet deze problematiek op Europees niveau worden aangepakt. Eigenlijk gaat het hier om een herlocatie van de economische krachten en rijkdommen. Ons stukje van de wereld heeft gedurende decennia boven zijn stand geleefd. Indien we ons conservatief opstellen, zullen we

het gevecht zeker verliezen. Er komt sowieso een herverdeling. De vraag is hoe Europa zich in dit verband zal positioneren.

Mijns inziens moeten we een offensieve houding aannemen. We hebben hierover trouwens al eerder gediscussieerd. We moeten ons in bepaalde nichemarkten specialiseren. Heel de wereld moet weten dat Vlaanderen of België de juiste plaats is voor bepaalde producten. Helaas zal het hier niet om de massaproductie van textiel of van auto's gaan. We zullen die niche in andere sectoren moeten vinden. We mogen alleszins niet te defensief zijn. We moeten met een open blik naar voren treden.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: In bepaalde West-Europese en Vlaamse economische sectoren spelen zich momenteel een aantal trends af. De vraag is hoe we hierop kunnen inspelen. Een aantal bedrijven hebben belang bij de mogelijkheid in China te produceren. Heel wat textielabrikanten hebben hun productie naar China verplaatst. De beroemde lingerieproducent Van de Velde is een goed voorbeeld. Voor hen maakt een fabriek in China een groot verschil.

Ik heb als Vlaams volksvertegenwoordiger een brief naar de Chinese ambassadeur gestuurd. Hoewel ik al drie herinneringen heb gestuurd, heb ik nog altijd geen antwoord ontvangen. Ik vind dit ongehoord. Mijn brief betreft de manier waarop de Chinese overheid met Tibet omgaat. Ik vind de behandeling van het Tibetaanse volk een onderdrukking zoals er in de geschiedenis niet veel terug zijn te vinden. Ik vind dat de Chinese ambassadeur de elementaire beleefdheid moet hebben mijn brieven te beantwoorden.

Voor het overige heb ik er niets op tegen eens naar China te gaan.

De voorzitter: De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem: China is niet echt een kapitalistisch land. Het is een communistisch geleide economie. Dat is een van onze problemen. *(Opmerkingen van de heer Jos Stassen)*

Mijnheer Stassen, u mag dit systeem omschrijven zoals u wilt. Het zijn communisten.

Van Goethem

China gebruikt dumpingprijzen om zijn markt-aandeel te veroveren. Het probeert opzettelijk onze economie onderuit te halen. Het gaat om een machtsstrijd tussen het communistische China en het tot op heden nog vrije Westen.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer Peumans, de Chinese ambassadeur is een zeer bekwame dame. Ik wil hier echter niet dieper op ingaan.

De door de verschillende sprekers aangehaalde mutaties zijn niet West-Europees. Het gaat hier om mondiale verschijnselen.

In verband met de evoluties in de automobielsector zullen we op 28 juni 2005 een voorstel indienen. Oorspronkelijk was het de bedoeling dit op 18 mei 2005 te doen. Een drieletterwoord heeft dit belemmerd. Aangezien de Vlaamse Regering op die dag een verklaring in het Vlaams Parlement moest afleggen, hebben we het moeten uitstellen. Aangezien alle betrokkenen, zoals de minister-president van de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de minister-president van de Vlaamse Regering en de premier, een drukke agenda hebben, is het uiteindelijk 28 juni 2005 geworden.

We moeten alle bestaande mogelijkheden aanwenden om ons tegen oneerlijke handelspraktijken te verzetten. We moeten ons tot de EU en tot de WTO wenden. Dumpingprijzen zijn ontoelaatbaar.

We moeten er evenwel rekening mee houden dat meer dan 50 percent van de Chinese bevolking nog steeds in de agrarische sector werkt. Deze mensen werken eigenlijk op een overlevingsniveau. Dit betekent dat China nog gedurende een paar decennia over een reservoir aan goedkope arbeidskrachten zal kunnen beschikken. Ik heb het hier niet eens over arbeidsvormen die niet zijn toegelaten. Ik heb het hier enkel over de schier onuitputtelijke Chinese voorraad aan goedkope arbeidskrachten voor de komende decennia. Die trend zal dus worden voortgezet.

Mijnheer Peumans, in Vlaanderen is niemand daarvoor nog vragende partij. Het zou verkeerd

zijn om een aantal industrieën massaal te steunen om ze tegen de economische trend en tegen de wet van het comparatief voordeel in, te laten overleven. Dat is in het verleden in vele geïndustrialiseerde landen gebeurd. We moeten de deloyale concurrentie uitschakelen. We moeten die industrieën alle mogelijke kansen geven. We moeten ons vooral spiegelen aan onze buurlanden en het competitiviteitsniveau met hen. Met China en Oezbekistan, dat nu ook al 340.000 auto's per jaar maakt, is dat niet mogelijk.

We moeten een goed flankerend beleid voeren en investeren waarin we sterk zijn. In november ga ik met de minister-president voor vrij lange tijd op bezoek naar China en Singapore. Een van de zaken die we in de schijnwerpers willen zetten, is de Vlaamse milieutechnologie. China heeft gigantische milieuproblemen. Vervuiling is er één van. In Peking is de zon alleen als een ver oranje bolletje aan de hemel te zien door de smog. De zandstormen vanuit de Gobiwoestijn komen al tot in Peking door de massale ontbossing. Ook voor waterzuivering is er grote interesse. Wij hebben technologieën voor die problemen.

Chinese studenten die aan onze universiteiten studeren, zijn geen bedreiging voor ons. Ze vormen de grootste groep vreemde studenten in Vlaanderen en ze zijn een noodzaak. We willen toch allemaal dat de wereld zich als geheel ontwikkelt. We kunnen niet blijven dulden dat van de 6 miljard mensen op de wereld 1 miljard leeft zoals wij, 1 miljard met minder dan 1 dollar per dag, en de rest daartussenin. We moeten onze kennis overbrengen. Ik weiger de wereld te zien als een gesloten vat, waar de stijgende welvaart van de ene automatisch de dalende welvaart van de andere tot gevolg heeft. Het zal anders worden, maar doemdenken is altijd een slechte raadgever.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.10 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

